

Codi Deontològic

Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya

Col·legi Oficial de
Psicologia de Catalunya

Codi Deontològic del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya

RESOLUCIÓ JUS/3018/2014, de 17 de desembre, per la qual s'inscriu al Registre de Col·legis Professionals de la Generalitat de Catalunya el Codi Deontològic del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya.

Publicada al

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

Núm. 6799 - 29.1.2015

CVE-DOGC-A-15022088-2015

ISSN 1988-298X

DL B 38014-2007

<http://www.gencat.cat/dogc>

Codi Deontològic

Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya

Preàmbul

Els professionals de la psicologia som una part activa i influent de la societat, amb la qual estem molt compromesos. La psicologia i el seu exercici promouen la recerca, l'augment del benestar, el benefici social i ètic. Aquest Codi Deontològic del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya es fa ressò de la Declaració Universal dels Drets Humans de les Nacions Unides com a font d'inspiració i millora de la praxi i de les inquietuds dels seus integrants.

El Codi Deontològic del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya, que és obligatori per tots els seus membres, estableix un marc de principis generals, així com principis específics per a l'exercici de la professió. Els seus objectius són l'orientació de l'exercici professional, la promoció de la responsabilitat, la integritat professional i el respecte als drets i la dignitat de les persones.

Principis generals

La beneficència i no-maleficència

La psicologia s'exerceix en un àmbit circumscrit pels principis de beneficència i de no-maleficència. El primer estableix que els professionals de la psicologia tenen un compromís vers la promoció i protecció dels interessos legítims dels usuaris, així com el seu benestar físic, psíquic i social de les persones, dels grups, de les organitzacions i de les comunitats. Conseqüentment, un dels deures prioritaris és evitar qualsevol intervenció que faci mal o causi dany sigui per acció o per omissió.

La responsabilitat

Les activitats professionals de la psicologia s'han de desenvolupar amb responsabilitat professional i científica envers les persones, els grups i la societat en general. Igualment, s'han de dur a terme complint les normes deontològiques, acceptant-ne les obligacions i reconeixent la responsabilitat que estableix.

Els professionals de la psicologia han de mantenir una formació continuada al llarg del seu exercici professional.

La integritat

Els professionals de la psicologia han de promoure l'exactitud, el rigor i la veracitat en l'exercici i en l'ensenyament de la psicologia, i també en la recerca en aquest camp.

Les relacions amb els usuaris s'han de basar en el respecte i s'han de regir pel principi d'honestedat.

S'han d'abstenir de pràctiques que suposin falsedat, l'engany voluntari, el frau, els subterfugis, les omissions intencionades, les afirmacions no fonamentades així com també qualsevol pràctica no prudent ni íntegra.

No han de contribuir a cap mena d'intrusisme professional ni n'han de permetre a persones que no tinguin la formació necessària per a l'exercici legítim de la psicologia.

La justícia

L'activitat professional de la psicologia s'ha de desenvolupar d'una manera equitativa i justa sense cap tipus de discriminació, sigui individual o col·lectiva, sigui cultural, d'edat, de gènere, de raça, d'ètnia, de religió, d'orientació sexual, de capacitat, de llengua i de condició socioeconòmica o de qualsevol altra.

Els professionals de la psicologia, en l'exercici de les seves funcions en l'àmbit de les institucions públiques, han d'utilitzar amb equitat els recursos i han de respectar el criteri d'igualtat d'oportunitats.

La legalitat

En l'activitat de la psicologia cal respectar estrictament el dret dels individus a la privacitat, a la confidencialitat i a l'autonomia personal.

L'activitat dels professionals de la psicologia s'ha de desenvolupar sotmetent-se totalment a la legalitat internacional, nacional i autonòmica, així com a les normes que regulen la professió.

Norma 1

De la competència professional

Article 1

El codi deontològic de la professió de psicòleg està destinat a servir com a regla de conducta professional en l'exercici de la psicologia en qualsevol de les seves modalitats. El Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya ha de valorar, d'acord amb aquestes normes, l'exercici de la professió dels seus col·legiats.

Article 2

L'activitat del psicòleg es regeix, per damunt de tot, pels principis de convivència i legalitat que s'han establert democràticament a Catalunya, a l'Estat Espanyol i pels organismes internacionals, i que s'hagin d'aplicar.

Article 3

El psicòleg ha de tenir en compte, en l'exercici de la seva professió, les normes implícites i explícites que regeixen l'entorn social on actua, ha de considerar-les com a elements de la situació i ha de valorar les conseqüències que tingui en la seva activitat professional la conformitat amb aquestes normes o el fet de desviar-se'n.

Article 4

El professional de la psicologia, en l'exercici de la seva professió, ha de ser independent i ha de rebutjar tota mena d'impediments o obstacles per a la seva independència professional i per a l'exercici legítim de la seva professió dins del marc dels drets i deures que defineixen els Estatuts i el Codi Deontològic del Col·legi Oficial de la Psicologia de Catalunya.

Article 5

En l'exercici de la professió, el psicòleg està obligat a respectar els principis comuns a tota deontologia professional: el respecte a la persona, la protecció dels drets humans, el sentit de la responsabilitat, l'honestedat, la sinceritat amb els clients, la prudència en l'aplicació dels instruments i de les tècniques, la competència professional i la solidesa de la fonamentació científica de les seves activitats professionals.

Article 6

El psicòleg ha de ser summament cautelós, prudent i crític en la seva intervenció professional respecte a nocions i termes que fàcilment poden degenerar en etiquetes devaluadores i discriminatòries.

Article 7

El psicòleg no pot utilitzar la seva posició en la relació professional com a situació de poder o superioritat en benefici propi o de tercers

Article 8

El psicòleg ha de defensar, prescindint del lloc i la posició que ocupi, la seva independència respecte a l'ús dels seus coneixements i a l'aplicació de les tècniques que li són pròpies.

Article 9

És un deure ètic del professional de la psicologia d'actualitzar la seva formació i els seus coneixements dins l'àmbit de les seves competències. Ha de conèixer els límits de la seva competència professional i els dels procediments i mètodes de la professió, que ha d'utilitzar amb la deguda cautela, i els dels resultats. Igualment, ha d'evitar falses expectatives.

Article 10

Constitueix una transgressió de la normativa professional d'atribuir-se una titulació acadèmica que no es posseeix, així com una especialització per a la qual no es té la capacitat necessària.

Article 11

El psicòleg ha de vetllar pel prestigi, pel respecte i per l'ús adequat dels termes, dels instruments i de les tècniques propis de la professió.

Article 12

El professional de la psicologia ha d'assegurar-se que el seu estat emocional, mental i físic no afecta la seva capacitat per proporcionar un servei psicològic competent i, si no és així, ha de buscar assessorament professional.

Article 13

En l'exercici forense, els psicòlegs han d'estar familiaritzats amb les normes judicials o administratives que regeixen la seva tasca. Igualment, han de tenir una formació especialitzada.

Article 14

Si sorgeixen noves àrees per a les quals encara no existeixen pautes de capacitació universalment reconegudes, els psicòlegs han de prendre les mesures necessàries per assegurar la competència en la seva tasca i per a protegir de qualsevol perjudici els clients/pacients, els estudiants, els participants en investigacions, les organitzacions i d'altres.

Article 15

En casos d'emergència, tots els psicòlegs donaran atenció a individus per als quals no hi ha disponibles uns altres serveis de salut mental, únicament per assegurar que l'atenció no els és negada. Els serveis han de ser interromputs tan aviat com l'emergència hagi conclòs o els serveis especialitzats siguin disponibles.

Norma 2

De les relacions amb els usuaris

Article 16

El psicòleg no ha d'exercir, no ha de contribuir a exercir ni ha d'encobrir pràctiques que atemptin contra la llibertat i la integritat física i psíquica de les persones. La intervenció directa en actes de tortura i de maltractament o la cooperació en aquests actes, a més de ser un delicte, constitueix la violació més greu de l'ètica professional.

Article 17

El psicòleg, en la prestació del seu servei, no ha de discriminar persones i/o grups per raons d'edat, de sexe, de cultura, de nacionalitat, de nivell socioeconòmic, de raça, de religió, d'idioma, d'orientació o identitat sexual, de discapacitat, o de qualsevol altra diferència.

Si en el decurs de la intervenció considerés que les característiques personals i/o ideològiques de l'usuari entren en una contradicció greu amb les pròpies, haurà d'abstenir-se en la seva intervenció.

Article 18

El professional de la psicologia ha de respectar les opcions i els criteris ideològics,

morals i religiosos dels seus clients, sens perjudici del seu qüestionament, si és necessari, durant la seva intervenció.

Article 19

El professional de la psicologia ha de revisar periòdicament els objectius terapèutics amb els usuaris. Si les circumstàncies de la intervenció canvien, hi ha de fer les modificacions pertinents.

Article 20

Si l'usuari sol·licita informació sobre el seu procés o resultats d'una valoració, el professional de la psicologia li ha de proporcionar la informació demanda o els resultats sol·licitats.

Norma 3

De les relacions amb altres professionals

Article 21

El psicòleg no ha de fer mai maniobres il·legals o fraudulentas dirigides a aconseguir que li siguin confiats casos de determinades persones. Es considera una falta ètica que aprofiti la situació de treballar en una institució per obtenir casos per a la seva pràctica privada.

Article 22

El psicòleg no ha d'avaluar ni d'encobrir amb la seva titulació la pràctica professional de persones no titulades en psicologia. Així mateix, ha de denunciar els casos d'intrusisme de què s'assabenti.

Article 23

El psicòleg ha d'informar el Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya del fet que té coneixença d'accions no ètiques o de vulneració deontològica d'altres col·legiats.

Article 24

Sens perjudici de la crítica científica que estimi oportuna en l'exercici de la seva professió, el psicòleg no ha de desacreditar col·legues o uns altres professionals que treballin a partir dels mateixos principis teòrics i/o metodològics o d'uns altres. Ha de parlar amb respecte de les escoles i de les classes d'intervenció que gaudeixen de credibilitat científica i professional.

Article 25

Si els objectius de la pràctica professional del psicòleg conflueixen amb els d'uns altres professionals, és convenient, i en alguns casos, necessària la col·laboració interdisciplinària, sens perjudici de les competències i els coneixements de cadascun d'ells i evitant la duplicitat innecessària de les accions.

Article 26

El professional de la psicologia pot negar-se a acceptar fer simultània la seva intervenció amb la d'un altre professional. No ha d'interferir en les intervencions iniciades per uns altres psicòlegs.

Norma 4

De la intervenció

Article 27

El psicòleg ha de rebutjar d'intervenir si hi ha indicis seriosos sobre que la seva participació pot ser mal utilitzada o utilitzada en contra dels interessos legítims de les persones, els grups, les institucions i les comunitats.

Article 28

En l'àmbit de les organitzacions, el professional de la psicologia ha de mirar d'acostar les necessitats d'aquestes a les de les persones objecte de la seva intervenció.

Igualment, ha de cooperar amb l'organització amb relació als seus objectius sempre que no siguin contraris als principis generals i específics del Codi Deontològic.

Article 29

En acceptar una intervenció sobre persones, grups, institucions i comunitats, el psicòleg els ha d'informar adequadament de les característiques essencials de la relació establerta i els objectius que es proposa.

Article 30

El psicòleg no ha de perllongar innecessàriament la seva intervenció i l'ha de finalitzar sigui perquè ha assolit els objectius proposats o bé perquè li manquen recursos o capacitat per aconseguir-los. En aquest cas, ha d'informar de la

possibilitat que la intervenció sigui continuada per uns altres professionals.

Article 31

El psicòleg ha de tenir una cura especial a no crear ni mantenir falses expectatives que posteriorment sigui incapaç de realitzar professionalment.

Article 32

El psicòleg no ha de provocar situacions confuses en què el seu paper i les seves funcions siguin equívocs o ambigus. Ha de tenir en compte les causes de recusació que estableix la llei i ha de rebutjar les intervencions que siguin incompatibles.

Article 33

En tota avaluació, els psicòlegs s'han d'abstenir de fer valoracions sobre persones no explorades directament.

Article 34

En el procés d'avaluació, el psicòleg ha d'utilitzar tècniques i instruments amb validesa i una fiabilitat establertes que permetin de ser aplicades en la població objecte de la intervenció. En el cas que la validesa o fiabilitat no hagi estat contrastada científicament, el psicòleg ha de descriure les limitacions dels seus resultats.

Article 35

Els psicòlegs han de basar les valoracions contingudes en els seus informes, referits a qualsevol àmbit d'intervenció, en informació i en tècniques adequades per a fomentar les seves conclusions. Només poden oferir valoracions de les característiques psicològiques d'un subjecte després d'una adequada exploració. Si l'exploració directa és inviable, reflectirà i ha de reflectir als resultats les possibles limitacions del seu estudi.

Article 36

La intervenció mitjançant les TIC no eximeix del compliment dels principis ètics del codi i de la normativa col·legial.

Article 37

El professional de la psicologia que desenvolupi la intervenció mitjançant les TIC, està obligat a identificar-se i a acreditar la seva competència professional.

Igualment ha de demanar la identificació de l'usuari.

Norma 5

De l'obtenció i ús de la informació

Article 38

La informació que el professional de la psicologia aplega en l'exercici de la seva professió està sotmesa a confidencialitat, de la qual sols està eximit per consentiment exprés de l'usuari o per supòsits legals.

Igualment, en el cas d'utilitzar-se per a finalitats docents o d'investigació, hom s'ha d'assegurar que no sigui possible la identificació de la persona, grup o institució de la qual es tracta.

Article 39

En el procés de consentiment informat cal informar dels límits de la confidencialitat. Es considera com a límit, a més dels establerts per la llei, el possible risc greu pel propi usuari mateix, per a terceres persones o per al mateix professional.

Article 40

En tota mena d'intervenció professional, tant presencialment com per via de transmissió electrònica o unes altres vies de comunicació, el psicòleg ha d'obtenir el consentiment informat de l'individu o dels individus utilitzant un llenguatge comprensible per la persona o per a les persones. En cas de menors o persones incapacitades per donar un consentiment informat, el psicòleg ha de facilitar una explicació adequada a la seva capacitat.

En la tasca pericial i/o intervencions fetes en el marc de les administracions públiques, s'ha d'informar adequadament dels límits de la confidencialitat.

Article 41

Les enumeracions o llistes de subjectes avaluats on constin el diagnòstic i dades de l'avaluació que siguin requerides per altres entitats amb vista a la planificació, a l'obtenció de recursos o per a unes altres finalitats s'han de lliurar sense el nom ni les dades d'identificació del subjecte, sempre i quan no siguin estrictament necessàries.

Article 42

El psicòleg no ha d'utilitzar en benefici propi ni de tercers, ni en perjudici de l'interessat la informació que adquireix en l'exercici professional.

Article 43

L'exposició oral, impresa, audiovisual o d'una altra manera de casos clínics o il·lustratius amb una finalitat didàctica o de comunicació o divulgació científica ha de fer-se de manera que no sigui possible la identificació de la persona, del grup o de la institució de què es tracti, excepte en el cas d'un consentiment explícit.

Article 44

Els registres escrits o electrònics de les dades psicològiques, de les entrevistes i dels resultats de proves seran conservats, sota la responsabilitat del psicòleg, en unes condicions que n'assegurin la confidencialitat.

Norma 6

De la investigació i la docència

Article 45

Els professionals de la psicologia, en el seu exercici, han de contribuir al progrés de la psicologia, investigant d'acord amb les exigències del treball científic i donant a conèixer els resultats mitjançant les publicacions científiques i les activitats docents.

Article 46

En les investigacions que dugui a terme el professional de la psicologia ha d'obtenir el consentiment informat dels participants o, si no és possible, dels seus representants legals, als quals ha d'haver informat prèviament dels aspectes següents: (1) el propòsit de la investigació, la durada prevista i els procediments, (2) el dret a negar-se a participar i de retirar-se un cop iniciada, (3) les conseqüències, si n'hi ha, de la retirada, (4) els riscos, les molèsties o els efectes adversos possibles de la participació, (5) els beneficis potencials de la investigació, (6) els límits de la confidencialitat, (7) la persona que els pot resoldre dubtes de la investigació.

Article 47

Si la investigació requereix ocultar-ne els objectius als participants, el professional de la psicologia s'ha d'assegurar de no causar cap dany als participants i d'explicar-los la necessitat del disseny tan aviat com sigui possible o al finalitzar la investigació.

Article 48

Els professionals de la psicologia que investiguin mitjançant l'experimentació amb animals n'han de tenir en compte els drets i han de considerar les previsions legals segons la legislació corresponent. Sempre que sigui possible, s'han de recórrer a procediments alternatius als que causin dolor, estrès o privació als animals.

Article 49

En l'exercici de la docència, els professionals de la psicologia han de vetllar perquè a tota activitat de (investigació, avaluació i intervenció, entre altres) l'estudiant compleixi els principis del codi deontològic de la professió.

Norma 7

De la publicitat i els mitjans de comunicació

Article 50

Si els psicòlegs ofereixen consells o comentaris públics en qualsevol mitjà de comunicació, han de prendre precaucions per assegurar-se que les declaracions siguin fonamentades científicament i que no vulnerin les normes del codi deontològic.

Article 51

En cas d'assessorament o de campanyes publicitàries comercials, polítiques o similars, el psicòleg ha de vetllar pel respecte a la persona i als grups.

Article 52

La publicitat dels serveis que ofereix el psicòleg ha de ser veraç i objectiva, i no ha de generar falses expectatives. El psicòleg està obligat a identificar-se i a acreditar la seva competència professional amb la titulació necessària per a l'exercici professional.

Article 53

Si el psicòleg presti el seu nom, el seu prestigi o la seva imatge amb fins publicitaris, ho ha de fer sense detriment del prestigi de la professió.

Norma 8

Dels honoraris i remuneració

Article 54

En l'exercici lliure de la professió, el psicòleg ha d'informar prèviament el client de la quantia dels seus honoraris pels actes professionals.

Article 55

La percepció i retribució d'honoraris no està sotmesa a l'èxit del tractament o a un determinat resultat de l'actuació del psicòleg.

Norma 9

De les garanties processals

Article 56

La Comissió Deontològica, creada pel Col·legi Oficial de Psicologia¹ de Catalunya, vetllarà per la interpretació i aplicació d'aquest Codi. El Col·legi Oficial de Psicologia¹ de Catalunya assegurarà la seva difusió entre tots els professionals i el conjunt d'institucions socials.

Procurarà, així mateix, que els principis que aquí s'exposen siguin objecte d'estudi per part de tots els estudiants de psicologia a les universitats.

Article 57

Les infraccions i sancions venen determinades en els Estatuts col·legials. Les infraccions de les normes del Codi Deontològic en l'exercici de la professió hauran de ser denunciades davant la Comissió Deontològica.

L'expedient haurà de tramitar-se sota els principis d'audiència, contradicció i reserva, i es conclourà amb una proposta de resolució de la Comissió. La Junta de Govern, un cop escoltat l'interessat, adoptarà la resolució procedent, acordant el sobreseïment o la imposició de la sanció disciplinària que correspongui de conformitat amb els estatuts i la normativa vigent en aquell moment.

Article 58

El Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya ha de garantir la defensa dels col·legiats que siguin atacats o amenaçats havent dut a terme legítimament actes professionals dins del marc de drets i deures del present codi deontològic, i ha de

¹Psicòlegs al text original del DOGC

defensar, particularment, la confidencialitat, la dignitat i la independència del psicòleg.

Article 59

Tramitació del procediment

El procediment disciplinari s'impulsarà d'ofici en tots els seus tràmits, els quals respectaran els principis establerts a la Constitució espanyola, a la Llei de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, així com als d'aquestes normes i, en allò no previst, a la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 60

Formes d'iniciació del procediment

1. El procediment s'iniciarà d'ofici, com a conseqüència de la mateixa iniciativa de l'òrgan col·legial competent o de queixa.
2. Abans de l'obertura de l'expedient disciplinari l'òrgan competent per iniciar el procediment podrà acordar la realització d'unes diligències o actuacions prèvies amb la finalitat de determinar si concorren circumstàncies que justifiquin aquesta iniciació.

Article 61

Els acords d'iniciació del procediment i d'arxivament de les actuacions

1. A la vista de la proposta formulada per la persona o l'òrgan que ha realitzat les actuacions o diligències prèvies, la junta de govern, decidirà l'obertura de l'expedient disciplinari o bé l'arxivament de les actuacions. Aquesta competència no podrà ser objecte de delegació.
2. La resolució d'arxivament de les actuacions es notificarà a les persones que han presentat la queixa i als interessats als efectes oportuns.
3. La resolució d'iniciació del procediment es notificarà als interessats juntament amb el nomenament d'instructor i secretari.

Article 62

Procediment

1. Instrucció

L'instructor, ordenarà la pràctica de totes les actuacions adequades per a determinar i comprovar els fets, així com de totes les proves que puguin conduir

al seu aclariment i a la determinació de les responsabilitats susceptibles de sanció disciplinària.

En el termini d'un mes des de l'obertura de l'expedient disciplinari i a la vista de les actuacions practicades, l'instructor formularà el plec de càrrecs amb el següent contingut:

- a) La identificació dels presumptament responsables.
- b) L'exposició dels fets imputats a l'expedientat, amb la suficient diferenciació de les conductes i de les imputacions específiques a cadascú si són més d'un.
- c) La infracció o infraccions que els fets imputats puguin constituir, amb indicació de la normativa infringida, així com les sancions que aquestes conductes puguin suposar.
- d) L'òrgan competent per a la resolució del procediment.
- e) Les mesures de caràcter provisional que, si escau, s'adoptin.

Els expedientats podran formular al·legacions en el termini de deu dies, a comptar de l'endemà de la notificació del plec de càrrecs, així com sol·licitar la pràctica de les proves que estimin oportunes.

2. Fase de prova

A sol·licitud de les parts, o a iniciativa pròpia, l'instructor podrà acordar l'obertura d'un període de prova, per un termini no superior a un mes, a fi que puguin proposar-se i practicar-se totes les que consideri pertinents.

L'instructor de l'expedient disciplinari solament podrà rebutjar les proves proposades pels interessats, mitjançant resolució motivada, quan siguin manifestament improcedents o innecessàries, perquè la seva relació amb els fets no puguin alterar la resolució inicial a favor del presumpte responsable. Aquesta resolució es podrà recórrer quan determini la impossibilitat de continuar el procediment o produeixi indefensió. En els altres casos l'oposició s'ha de manifestar mitjançant l'oportuna al·legació per part de l'afectat per a la seva consideració en la resolució que posi fi al procediment i en el recurs que es pugui interposar contra la resolució.

Es notificarà a l'inculpat amb prou antelació el lloc, la data i l'hora per a la pràctica de les proves que hagi de realitzar el mateix instructor, amb la finalitat que pugui intervenir.

3. Proposta de resolució

L'instructor, en el termini d'un mes des de l'expiració del període de pràctica de la prova, formularà proposta de resolució, que haurà de preveure els mateixos requisits que el plec de càrrecs, a més de l'específica proposta de sanció o sancions a imposar, o bé, de l'arxiu de l'expedient.

4. Al·legacions finals

La proposta de resolució es notificarà a l'expedientat, perquè en el termini improrrogable de deu dies, a la vista de l'expedient, pugui al·legar davant l'instructor tot allò que consideri convenient per a la seva defensa.

5. Elevació de l'expedient a l'òrgan competent per resoldre'l

Una vegada complerts els tràmits anteriors, l'instructor donarà trasllat de la seva proposta i de l'expedient original a l'òrgan competent per tal de resoldre. Abans de dictar la resolució, l'òrgan competent podrà decidir, mitjançant acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per a resoldre l'expedient. Si a la vista d'aquestes s'altera la tipificació de la infracció o de la sanció proposada per l'instructor es donarà un nou tràmit d'audiència per un període de deu dies previ a la resolució.

6. Resolució de l'expedient

Posaran fi a l'expedient disciplinari la resolució per la qual s'imposa la sanció o s'acorda el sobreseïment, com també la declaració de caducitat. També produirà la terminació de l'expedient disciplinari la impossibilitat de continuar-lo per causes sobrevingudes. La resolució del procediment haurà de ser motivada i resoldrà totes les qüestions plantejades pels interessats i les que es derivin de l'expedient; valorarà les proves practicades; no podrà acceptar fets diferents dels examinats en fase d'instrucció, amb independència de la seva diferent valoració jurídica, ni introduir nous tipus d'infraccions diferents dels continguts a la proposta de resolució amb excepció del previst a l'apartat 5 d'aquest article. Així mateix expressarà els recursos que siguin procedents, així com tots els requisits que preveu l'article 89 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 63

Pròrroga dels terminis, suspensió de la tramitació i caducitat del procediment

1. L'instructor de l'expedient disciplinari podrà acordar, a iniciativa dels

interessats o d'ofici, l'ampliació del termini per efectuar la proposta de resolució, que no podrà superar la meitat del previst per al mateix procediment.

2. L'expedient disciplinari s'haurà de suspendre en la seva tramitació des del moment en què l'instructor tingui notícia que pels mateixos fets s'estan tramitant diligències en l'ordre penal.

La suspensió es mantindrà fins que s'incorpori a l'expedient la resolució de caràcter ferm que posi i al procediment penal.

3. L'expedient disciplinari caducarà pel transcurs de sis mesos a comptar des de la data d'inici d'aquest sense que s'hagi dictat i notificat resolució per part de l'òrgan competent per resoldre. En aquests casos, la resolució que dicti l'esmentat òrgan ha de declarar la caducitat i ordenar l'arxivament de les actuacions.

Tanmateix, la caducitat de l'expedient sancionador no extingeix la responsabilitat disciplinària d'aquelles infraccions encara no prescrites, i es pot iniciar un nou procediment sancionador.

En cas que el procediment s'hagi paralitzat per causa imputable a l'inculpat, s'interromp el còmput del termini per emetre i notificar la resolució, mentre no desapareguin les causes que van motivar aquesta paralització.

Article 64

Procediment abreujat

1. En el cas d'existència d'elements de judici que permetin qualificar la infracció com a lleu, es podran seguir els tràmits del procediment abreujat per instruir l'expedient sancionador.

2. Una vegada dictat l'acord d'iniciació, l'instructor, a la vista de les actuacions practicades, formularà la proposta de resolució. La proposta de resolució, on s'han d'exposar els fets imputats, les infraccions que aquests puguin constituir, les sancions d'aplicació, l'òrgan competent per resoldre i la normativa que li atorga la competència, es notificarà als interessats juntament amb l'acord d'iniciació i la indicació que es tracta d'un procediment abreujat, a fi que en un termini de deu dies puguin proposar proves i al·legar allò que considerin convenient per a la defensa dels seus drets i interessos. Transcorregut el termini anterior i després de l'eventual pràctica de la prova, l'instructor, sense cap altre tràmit, elevarà l'expedient a l'òrgan competent per resoldre. En tot cas, l'òrgan competent podrà proposar o acordar que se segueixi el procediment ordinari.

3. El procediment abreujat es resoldrà i es notificarà en el termini d'un mes des de la seva iniciació.

Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya

www.copc.cat

Seu de Barcelona

C/ Rocafort, 129
08015 Barcelona
Telèfon: 932.478.650
copc.b@copc.cat

Delegació de Girona

Passatge Farinera Teixidor 1
17005 Girona
Telèfon: 972.222.710
copc.gi@copc.cat

Delegació de Lleida

C/ Acadèmia, 14 4t
25002 Lleida
Telèfon: 973.230.437
copc.ll@copc.cat

Delegació de Tarragona

Avda. Ramón y Cajal, 11, 1r 2n
43001 Tarragona
Telèfon: 977214102
copc.t@copc.cat

Col·legi Oficial de
Psicologia de Catalunya